

Z A K O N
O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I
CRNE GORE O IZRUČENJU

Član 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Srbije i Crne Gore o izručenju sačinjen 29. maja 2009. godine u Podgorici, u originalu na srpskom i crnogorskom jeziku.

Član 2.

Tekst Ugovora u originalu na srpskom jeziku glasi:

U G O V O R

između Republike Srbije i Crne Gore o izručenju

Republika Srbija i Crna Gora (u daljem tekstu: države ugovornice), u želji da učvrste dalju saradnju u oblasti pravne pomoći u krivičnim stvarima, a posebno u želji da regulišu saradnju u pogledu izručenja okrivljenih i osuđenih lica i time olakšaju međusobni pravni saobraćaj u ovoj oblasti, dogovorile su se da zaključe ovaj ugovor.

Obaveza izručenja

Član 1.

Države ugovornice se obavezuju da će pod uslovima predviđenim ovim ugovorom, na molbu, izručivati jedna drugoj lica koja se gone zbog krivičnog dela ili se traže radi izvršenja pravnosnažno izrečene kazne zatvora ili mere bezbednosti, odnosno vaspitne mere od strane pravosudnih organa države molilje.

Način komuniciranja

Član 2.

(1) Nadležni organi država ugovornica kod primene ovog ugovora komuniciraju, i to:

- a) za Republiku Srbiju - preko Ministarstva pravde Republike Srbije;
- b) za Crnu Goru - preko Ministarstva pravde Crne Gore.

(2) Diplomatski put opštenja ovim nije isključen, ako za to postoje opravdani razlozi.

(3) U hitnim slučajevima, zamolnice i obaveštenja prema ovom ugovoru mogu se dostavljati preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

Jezik i legalizacija

Član 3.

(1) Zamolnica i dokumentacija koje treba dostaviti prema odredbama ovog ugovora, sastavljaju se na službenom jeziku države molilje.

- (2) Legalizacija isprava iz stava 1. ovoga člana nije potrebna.

Dokumentacija

Član 4.

Uz molbu za izručenje država molilja treba da priloži:

1. sredstva za utvrđivanje istovetnosti lica čije se izručenje traži, (tačan opis, fotografije, otisci prstiju i sl.);
2. uverenje ili druge podatke o državljanstvu lica čije se izručenje traži;
3. optužnicu ili presudu ili odluku o pritvoru ili koji drugi akt jednak ovoj odluci, u izvorniku ili overenom prepisu, u kome treba da je naznačeno ime i prezime lica čije se izručenje traži i ostali podaci potrebni za utvrđivanje njegove istovetnosti, opis dela, zakonski naziv krivičnog dela i dokazi za osnovanu sumnju;

4. izvod odredaba iz krivičnog zakona koje će se primeniti ili su primenjene prema licu čije se izručenje traži, zbog dela povodom koga se traži izručenje;

5. podatke o dužini krivične sankcije kada se radi o izručenju lica radi izdržavanja ostatka krivične sankcije.

Član 5.

Ako su podaci i dokumentacija koje je dostavila država molilja nedovoljni za donošenje odluke zamoljene države na osnovu ovog ugovora, zamoljena država može da traži dopunska obaveštenja i dokumentaciju i da odredi rok za njihovo dostavljanje.

Član 6.

Ako zamoljena država u roku predviđenom odredbom člana 5. ovog ugovora ne dostavi dopunske podatke i dokumentaciju, država molilja će odmah obustaviti postupak izručenja i lice čije se izručenje traži pustiće na slobodu.

Krivična dela za koje se dozvoljava izručenje

Član 7.

(1) Izručenje radi krivičnog gonjenja dozvolice se samo za krivična dela za koja je, kako prema pravu države molilje, tako i prema pravu zamoljene države, propisana kazna zatvora u trajanju od najmanje jedne godine ili se može izreći mera bezbednosti, odnosno vaspitna mera u trajanju dužem od jedne godine.

(2) Izručenje radi izvršenja pravnosnažno izrečene kazne zatvora ili mere bezbednosti, odnosno vaspitne mere, dozvolice se za krivična dela koja su kažnjiva prema pravu obe države ugovornice i ako trajanje kazne zatvora ili mere bezbednosti, odnosno vaspitne mere, ili njihov ostatak koji treba da se izvrši, iznosi najmanje četiri meseca. Izručenje će biti odobreno i kad treba izvršiti više kazni ili mera bezbednosti, odnosno vaspitnih mera, čiji zbir iznosi najmanje četiri meseca.

Odbijanje izručenja

Član 8.

Neće se odobriti izručenje:

1. lica koje je na dan odlučivanja o molbi za izručenje, državljanin zamoljene države;

2. lica koje uživa pravo azila na teritoriji zamoljene države;

3. ako je delo zbog kojeg se traži izručenje izvršeno na teritoriji zamoljene države;

4. ako se izručenje traži zbog dela koje je po mišljenju zamoljene države političko krivično delo ili delo povezano sa takvim krivičnim delom;

5. ako se izručenje traži zbog krivičnog dela koje se sastoji isključivo u povredi vojnih dužnosti;

6. ako delo zbog kojeg se traži izručenje, nije krivično delo prema zakonu zamoljene države i prema zakonu države u kojoj je učinjeno;

7. ako je krivično gonjenje ili izvršenje krivične sankcije zastarelo prema pravu jedne od država ugovornica;

8. ako je lice čije se izručenje traži zbog istog dela već bilo pravnosnažno osuđeno ili je protiv njega krivični postupak pravnosnažno obustavljen ili je optužba protiv njega pravnosnažno odbijena;

9. ako je protiv lica čije se izručenje traži, zbog istog krivičnog dela pokrenut krivični postupak u zamoljenoj državi.

Amnestija

Član 9.

Izručenje se neće odobriti za krivično delo koje je obuhvaćeno amnestijom u zamoljenoj državi, ako je ta država nadležna da goni za to krivično delo prema sopstvenom krivičnom zakonodavstvu.

Osuda u odsustvu

Član 10.

Ako je lice čije se izručenje traži osuđeno u odsustvu, izručenje će se dozvoliti samo ako država molilja da garancije da će se krivični postupak posle izručenja ponovo sprovesti, u prisustvu izručenog lica .

Odlaganje izručenja i privremeno izručenje

Član 11.

(1) Ako se protiv lica čije se izručenje traži, u zamoljenoj državi vodi krivični postupak, ili je u toj državi osuđeno zbog nekog drugog krivičnog dela, a ne onog koje je predmet izručenja, izručenje se može odložiti dok se taj postupak ne okonča, a u slučaju osude - dok se krivična sankcija ne izvrši.

(2) Ako bi zbog odlaganja izručenja iz stava 1. ovog člana u državi molilji krivično gonjenje moglo da zastari, ili bi njegov tok bio ozbiljno ometen, može se, na obrazloženo traženje države molilje, dozvoliti privremeno izručenje radi vođenja krivičnog postupka, pod uslovom da izručeno lice bude vraćeno pošto se obave hitne procesne radnje zbog kojih je odobreno privremeno izručenje.

(3) Država molilja mora privremeno izručeno lice, za vreme boravka na njenoj teritoriji, držati u pritvoru. Vreme provedeno u pritvoru, od dana kada privremeno izručeno lice napusti teritoriju zamoljene države do dana kada se na njenu teritoriju vrati, uračunava se u krivičnu sankciju koja će biti izrečena ili izvršena u zamoljenoj državi.

Više molbi za izručenje

Član 12.

(1) Ako više država traži izručenje istog lica zbog istog ili različitih krivičnih dela, zamoljena država će doneti odluku kojoj će državi dozvoliti izručenje, uzimajući u obzir sve okolnosti slučaja, a posebno relativnu težinu izvršenih krivičnih dela, vreme podnošenja zahteva za izručenje, mesto izvršenja krivičnih dela, državljanstvo lica i mogućnost njegovog daljeg izručenja u drugu državu.

(2) Zamoljena država o odluci iz stava 1. ovog člana, obaveštava ostale države molilje i istovremeno može da dâ saglasnost državi molilji kojoj je odobreno izručenje, da lice može eventualno dalje izručiti nekoj od drugih država, koje su takođe tražile izručenje.

Pritvor u postupku izručenja

Član 13.

Ako su ispunjeni formalni uslovi za izručenje, zamoljena država ugovornica nakon prijema molbe za izručenje može, u skladu sa svojim zakonodavstvom, licu odrediti pritvor, osim ako izručenje očigledno nije dozvoljeno.

Član 14.

(1) U hitnim slučajevima, na izričiti zahtev nadležnog organa države molilje, nadležni organ zamoljene države može privremeno pritvoriti lice i pre prijema molbe za izručenje. U zahtevu se navodi postojanje jedne od isprava iz člana 4. tačka 3. ovog ugovora i da postoji namera da se podnese molba za izručenje. Zahtev treba da sadrži i podatke o krivičnom delu zbog kojeg će se tražiti izručenje, vreme i mesto njegovog izvršenja, podatke o propisanoj ili izrečenoj sankciji, odnosno njenom ostatku, kao i, ukoliko je to moguće, opis lica čije će se izručenje tražiti.

(2) Zahtev iz stava 1. ovog člana može se podneti bilo diplomatskim putem, bilo neposredno poštom ili telefaksom ili preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije - INTERPOL ili bilo kojim drugim podobnim sredstvom pisanog komuniciranja.

(3) Međunarodna poternica se smatra zahtevom za privremeno pritvaranje.

(4) O tome da je pritvorila lice u skladu sa odredbom stava 1. ovog člana, zamoljena država mora bez odlaganja obavestiti državu molilju.

(5) Privremeni pritvor će se ukinuti ako molba za izručenje i dokumentacija navedena u članu 4. ovog ugovora ne budu dostavljeni zamoljenoj državi u roku od 18 dana od dana pritvaranja. Pritvor se, na obrazloženi zahtev države molilje, može produžiti, ali ni u kom slučaju ne može preći 40 dana od dana pritvaranja.

(6) Puštanje na slobodu, ne sprečava ponovno pritvaranje lica, ako molba za izručenje bude kasnije dostavljena.

Odluka o molbi za izručenje

Član 15.

(1) Zamoljena država mora o molbi za izručenje što pre doneti odluku i o toj odluci obavestiti državu molilju.

(2) Svako potpuno ili delimično odbijanje molbe za izručenje mora biti obrazloženo.

Pojednostavljeno izručenje

Član 16.

(1) Zamoljena država može da lice čije se izručenje, odnosno privremeno pritvaranje radi izručenja zahteva, izruči po pojednostavljenom postupku, ako ono pred nadležnim sudom zamoljene države izričito izjavi da je saglasno sa ovakvim načinom izručenja i ako budu ispunjene pretpostavke za izručenje.

(2) Saglasnost iz stava 1. ovog člana je neopoziva.

(3) U slučaju pojednostavljenog izručenja, nije potrebno podnošenje molbe za izručenje sa dokumentacijom, međutim, zamoljena država, ukoliko smatra da je to neophodno, može da zatraži određene podatke i dokumente od države molilje.

(4) Izručenje po pojednostavljenom postupku ima dejstvo izručenja u redovnom postupku.

Ponovna molba za izručenje

Član 17.

Ako izručeno lice na bilo koji način izbegne krivično gonjenje ili izvršenje kazne, a nađe se na teritoriji zamoljene države, moći će da bude izručeno na ponovljeni zahtev. U tom slučaju nije potrebno da uz zahtev budu priložena dokumenta iz člana 4. ovog ugovora.

Predaja lica čije je izručenje odobreno

Član 18.

(1) Ako se izručenje odobri, zamoljena država će državi molilji saopštiti mesto i vreme predaje i koliko je traženo lice provelo u pritvoru u okviru postupka izručenja.

(2) Osim u slučaju predviđenom u stavu 3. ovog člana, lice čije je izručenje odobreno može se pustiti na slobodu, ako u roku od 10 dana od dana utvrđenog za predaju, ne bude preuzeto.

(3) Ako predaja ili preuzimanje lica čije je izručenje odobreno nije moguće zbog izvanrednih okolnosti, zainteresovana država će o tome obavestiti drugu državu u cilju postizanja dogovora o novom vremenu predaje.

Načelo specijalnosti

Član 19.

(1) Izručeno lice ne može biti krivično gonjeno, podvrgnuto izvršenju kazne ili bilo kojoj drugoj meri ograničenja slobode ili izručeno trećoj državi, za bilo koje krivično delo izvršeno pre izručenja, a koje nije predmet izručenja.

(2) Uslovi iz stava 1. ovog člana neće se primeniti:

1) ako se izručeno lice izričito odreklo garancije iz stava 1. ovog člana;

2) ako izručeno lice, iako je imalo mogućnosti, nije u roku od 45 dana od dana njegovog konačnog puštanja na slobodu, napustilo teritoriju države ugovornice kojoj je bilo predato, ili, ako se posle napuštanja te teritorije, na nju ponovo vratilo;

3) ako država koja je izručila lice da saglasnost, u kom cilju se podnosi molba sa priložima navedenim u članu 4. ovog ugovora i sudski zapisnik sa izjavom izručenog lica.

Uračunavanje pritvora u sankciju

Član 20.

Ako je izručeno lice u državi ugovornici bilo pritvoreno zbog krivičnog dela zbog kojeg je izručeno, vreme provedeno u pritvoru uračunaće mu se u krivičnu sankciju.

Predaja predmeta

Član 21.

(1) Predmeti, pismena ili spisi, mogu se zapleniti i predati drugoj državi ugovornici u skladu sa zakonom zamoljene države, ako o tome postoji zahtev i odluka nadležnog organa država molilje.

(2) Zamoljena država ugovornica može da odloži predaju predmeta, pismena ili spisa, ako su joj potrebni u drugom krivičnom postupku koji je u toku.

(3) Država molilja će vratiti predmete, pismena ili spise, zamoljenoj državi ugovornici, nakon okončanja postupka za koji su bili traženi, ukoliko se zamoljena država tog ne odrekne.

Član 22.

(1) Ako se odobri izručenje lica, zamoljena država će, i bez posebne molbe, državi molilji dostaviti predmete:

1. koji se mogu upotrebiti kao dokazno sredstvo,

2. koje je lice, koje se izručuje, steklo izvršenjem krivičnog dela ili unovčavanjem predmeta koji potiču od izvršenja krivičnog dela.

(2) Ako lice čije je izručenje odobreno umre ili pobegne, predaja predmeta će se, i pored toga, odobriti.

(3) Prava zamoljene države ili trećih lica na predmete iz stava 1. ovog člana ostaju nedirnuti. Ako postoje takva prava, država molilja će predmete, po okončanju postupka, što pre i besplatno vratiti zamoljenoj državi. Ako navedena lica imaju prebivalište ili boravište na teritoriji države molilje, ona predmete može njima neposredno predati, pod uslovom da dobije saglasnost zamoljene države.

(4) Prenos novca i dostavljanje predmeta obavlja se u skladu sa zakonodavstvom zamoljene države.

Primena procesnog prava i obaveštenja

Član 23.

(1) Ako ovim ugovorom nije drugačije određeno, na postupak u vezi sa izručenjem i na pritvor na teritoriji zamoljene države, primenjuju se propisi zamoljene države.

(2) Ako se lice izručuje radi krivičnog gonjenja, država molilja će obavestiti zamoljenu državu o ishodu krivičnog postupka i dostaviti joj pravnosnažnu odluku.

Tranzit

Član 24.

(1) Tranzit lica koje treba da izruči treća država jednoj državi ugovornici, preko teritorije druge države ugovornice, biće odobren, ako ovim ugovorom nije drukčije određeno, pod istim uslovima kao izručenje.

(2) Molba za tranzit preko teritorije države ugovornice treba da sadrži sve podatke iz člana 4. ovog ugovora.

(3) Zamoljena država može da odbije molbu za tranzit preko svoje teritorije ako se radi o licu protiv koga se u toj državi vodi krivični postupak ili je protiv njega

izrečena osuđujuća presuda koja nije izvršena, ili ako bi tranzit mogao da nanese štetu interesima te države.

(4) Bez saglasnosti države koja je odobrila izručenje traženog lica, država ugovornica preko čije teritorije se vrši njegov tranzit, ne sme to lice da goni niti da prema njemu izvrši krivičnu sankciju zbog dela koja su izvršena pre tranzita.

(5) U toku tranzita zamoljena država će lice koje se sprovodi držati u pritvoru.

Član 25.

(1) Ako je pri izvršenju izručenja jedno lice potrebno prevesti iz treće države u državu ugovornicu vazдушnim putem, bez međusletanja preko teritorije druge države ugovornice, nije potrebno izričito odobrenje države ugovornice preko čije teritorije se let obavlja. Tu državu će država molilja unapred obavestiti o postojanju jedne od isprava iz tačke 3. člana 4. ovog ugovora, kao i da lice koje se prevozi nije državljanin države ugovornice preko čije teritorije se obavlja let i da se ne goni zbog vojnog ili političkog krivičnog dela.

(2) U slučaju nepredviđenog međusletanja na teritoriju države preko čije teritorije se obavlja let, obaveštenje iz stava 1. ovog člana ima ista dejstva kao i molba za pritvaranje predviđena u članu 14. ovog ugovora.

Troškovi

Član 26.

- (1) Troškove izručenja snosi država ugovornica, na čijoj su teritoriji nastali.
- (2) Troškove tranzita snosi država molilja.
- (3) Troškove prevoza avionom snosi država koja je takav prevoz predložila.

Završne odredbe

Član 27.

Ovaj ugovor ne dira u obaveze koje za države ugovornice proizilaze iz multilateralnih ugovora.

Član 28.

Sporna pitanja u vezi sa primenom ovog ugovora, države ugovornice će rešavati diplomatskim putem.

Član 29.

- (1) Ovaj ugovor podleže potvrđivanju.
- (2) Ugovor stupa na snagu danom prijema poslednje note kojima se države ugovornice uzajamno obaveštavaju o sprovedenom postupku potvrđivanja u skladu sa njihovim zakonodavstvom.
- (3) Ugovor se zaključuje na neodređeno vreme. Svaka država ugovornica može ugovor otkazati pismeno diplomatskim putem i u tom slučaju Ugovor prestaje da važi nakon isteka šest meseci od dana prijema obaveštenja o otkazivanju.
- (4) Ugovor će se privremeno primenjivati od dana potpisivanja. Privremena primena Ugovora prestaje danom stupanja na snagu Ugovora ili 30 dana nakon prijema obaveštenja jedne od država ugovornica kojim obaveštava drugu državu ugovornicu o svojoj nameri da ne postane članica ovog ugovora.

Ovaj ugovor je sačinjen u Podgorici, dana 29. maja 2009. godine, u dva originalna primerka, svaki na srpskom i crnogorskom jeziku, s tim da su oba teksta podjednako verodostojna.

ZA REPUBLIKU SRBIJU

Snežana Malović, s.r.

ZA CRNU GORU

Miraš Radović, s.r.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije - Međunarodni ugovori”.